

Žít ve svobodě nebo pod zákonem

Prázdniny či dovolená budou tím, co nás v následujícím období čeká. Můžeme jim rozumět i jako jakési symbolické době svobody. Je to čas, kdy různé tlaky a každodenní pracovní povinnosti ustupují do pozadí, a my se řídíme více srdcem. Věnujeme se tomu, co cítíme jako pro nás přirozené; aktivitám, které přinášejí odpočinek, radost nebo osvěžení. Možná že i v tomto spočívá jedno z kouzel této doby. Žijeme více sami ze sebe než na základě toho, jak se to po nás požaduje. A je skvělé, když se nám to daří i v běžném denním rytmu. Když je např. naše práce vyjádřením nás samých, takže nás baví, vykonáváme ji svobodně a rádi.

Ne jinak by tomu mělo být i v životě duchovním. Neměli bychom žít pod Zákonem (příkázáními, pravidly duchovního a etického života), protože musíme, nýbrž jako lidé svobodní, protože nám to tak je přirozené. Podobně jako Ježíš. On nebyl pod Zákonem. Měl Zákon v srdci a přirozeně dle něho žil.

Kde se vlastně Zákon vzal a k čemu slouží? V bibli na mnoha místech čteme, že jsme všichni hříšníci. Každý z nás má nějaký pojem o tom, co se tím myslí. Dá se to opsat i tak, že žijeme pod úrovní toho, k čemu je lidský duch určen a čeho je schopen. Stali jsme se tvory, kteří jsou „více přízemní“, než by být měli. Naše poznání je nedokonalé, povrchní. Nenahlížíme skutečnosti života v komplexnosti, ve vzájemných souvislostech a vztazích, včetně duchovních rovin a propojení se světem Božím. Nemáme poznání, kterému říkáme moudrost. Omezené jsou i ostatní naše schopnosti. Naše citění je sebestředné, proto ani naše činy nejsou prosty chyb a omylů. Hodně věcí se nám potom vrací v podobě negativních důsledků a těžkostí. Snad i současné „poblázněné chování přírody“, různé pohromy a katastrofy lze alespoň z části interpretovat tak, že jimi příroda pouze kompenzuje nerovnováhu, kterou způsobily naše nemoudré počiny a zásahy do ní.

Jsou to právě chyby a negativní důsledky, které by člověka měly vést k pokoře. Člověk by se z nich měl učit, a tak spět k moudrosti. Nicméně, je to proces bolestný, a tak člověk dostává od Boha pomoc ve formě Zákona, „pravidel života“. Mají ho inspirovat v pohledu na základní lidská témata, a pomoci mu tak dělat chyb co nejméně, resp. připravovat si co nejméně bolestných důsledků. Ignorovat zákony Boží je proto velmi nemoudré.

Na druhou stranu jejich dodržování samo o sobě nás nespasí. Nemá sílu udělat z nás světce. To zařídí jen vnitřní proměna srdce, „nové stvoření“. Člověk prozářený s obnovený Duchem sv. již vnější pravidla nepotřebuje. Má je vepsané v srdci a přirozeně s ním souzní. Stává se podobným Kristu. Ježíš je nad Zákonem, protože ho svou moudrostí nekonečně převyšuje. Při pohledu zespodu se někdy zdá, že ho ruší. Ve skutečnosti ho jen reinterpretuje v mnohem dokonalejší podobě.

Jsme krátce po Letnicích. Nemusí být tedy od věci právě o tento dar Ducha sv. prosit: Za dar správně věci Boží chápat a v životě je naplňovat...

Všem Vám přeji klidnou dobu dovolených a prázdnin.

